

מגשימים חלום ב"חולון"

"אנחנו רוצים בית שיהיה יפה כמו בתמונה, אבל לא מוזיאון", אמרו בני זוג לאדריכלית סוזאנה קאסוטו, שתכננה ועיצבה עבורם בית חלומות

זוג

צעיר עם שלושה ילדים רכש שטח באחת השכונות הוותיקות בחולון, במטרה להגשים בו את חלומם: "בית שיהיה יפה כמו בתמונה, אבל לא מוזיאון", כך הם אמרו לאדריכלית סוזאנה קאסטו שתכננה ועיצבה עבורם את הבית. הכל החל פני כשלוש שנים, בעת שזוג צעיר עם שלושה ילדים (12,10,7) נפגש עם האדריכלית. מעבר למשפט המפתח שלהם, הם לא ידעו ממש להגדיר מה בדיוק הם רוצים. היה להם

הבית ממוקם בצמוד לכפר החקלאי מקווה ישראל

רעיון כללי וכמה דגשים לגבי שאר החללים. בהתחלה הם לא חשבו שכל הרצונות שלהם יוכלו להתקיים יחד. הם רצו בית מודרני שמשדר חום, רצו כמה וכמה דברים ויחד עם זאת שיהיה מינימליסטי. אפילו בחללים עצמם הם רצו ליצור גם וגם, כמו למשל במטבח – שיהיה מטבח שמארחים בו, אבל שהאורחים לא יראו את כולו. "רציתי שהמטבח יהיה מחובר לסלון ומוסתר ממנו, אבל מבלי שאצטרך לבשל במרתף", אמרה הלקוחה. הנכס, על שטח של כ-500 מ"ר, נמצא

נגיעות של צבע
בחדרי השינה

(דבק), הסבירה להם קאסוטו. הכניסה של הבית היא למעשה הפנים של הבית, הרושם הראשוני, ויש שיגידו שאין הזדמנות שנייה לרושם ראשוני. העץ והחומה נראים כאילו תמיד היו שם וחיים מצוין יחד, החומה הנמוכה מכניסה יותר אור, "מגדילה" את הגינה ויוצרת משהו יותר כפרי. היא מתקשרת מצוין עם הרחוב ועם שאר הבתים. לכאן נבחרו אבנים רחבות ושטוחות, עם צמחייה נמוכה כדי שהכניסה תרגיש יותר גדולה

להכניס אותו פנימה. היה לה חשוב לשמור על קשר בין הפנים לחוץ, שתהיה הרמוניה ביניהם, שייכנס כמה שיותר אור טבעי, להכניס את הנוף ולחוות את הנוף גם מבפנים – ויחד עם זאת לשמור על שקט ושלווה. בפרויקט שבו השטח מוגבל, אחד הדברים החשובים בתכנון הוא אופן העמדת הבית על השטח. לכן הייתה חשיבה מרובה על כל מילימטר ואיך לנצל אותו הכי נכון. בני הזוג גם ביקשו שתי גינות, קדמית ואחורית, ואם אפשר שגם יהיו מחוברות. וכך נעשה. לאורך כל הדרך הייתה כימיה בין הזוג לאדריכלית, הייתה להם שפה משותפת, ולכל חלל, חדר ופינה בבית הוקדשה מחשבה ותשומת לב רבה, גם לפרטים הקטנים ביותר. "כשמעצבים בסגנון מאוד מינימליסטי עם גוונים בהירים, חשוב לשים לב לפרטים הכי קטנים, עד רמת ה'רובה'

בפינה של שכונת וילות מהוותיקות והמיוחדות בחולון, בסוף שורות בתים צמודי קרקע שצדה המערבי גובל עם השטח החקלאי של כפר הנוער מקווה ישראל. זוהי ריאה ירוקה במרכז הארץ, בשכונה שקטה. מקום מצוין להגשים בו חלום.

תכנון ועיצוב הבית נעשו בשיתוף פעולה מלא של הזוג עם האדריכלית. הם סיפרו לה איך הם מדמיינים את החלום ומה הצרכים שלהם, ויחד איתם היא מצאה את השילוב הטוב ביותר בין הצרכים והפנטזיות שלהם לשטח הקיים.

בין הדברים הראשונים שבלטו לאדריכלית היו השכנים הצמודים – הכפר החקלאי מקווה ישראל שנמצא כאן מאז שנת 1870. מרחב זה הזכיר לה את נוף ילדותה מטוסקנה שבאיטליה והיווה השראה עבורה. היא רצתה לעשות שימוש בנוף, ואף

בפרויקט שבו השטח מוגבל, אחד הדברים החשובים בתכנון הוא אופן העמדת הבית על השטח. לכן הייתה חשיבה מרובה על כל מילימטר, ועל הדרכים לנצל אותו הכי נכון

ורחבת ידיים. הכניסה מאוד ייחודית ושונה משאר הבתים ויחד עם זאת מתמזגת איתם ועל אף ייחודה לא מנקרת עיניים. כשפותחים את דלת הכניסה מגיעים לחלל משותף שמחבר את הסלון והמטבח. זהו אחד החללים בבית שטמן בחובו את אחד האתגרים המעניינים: הלקוחה ביקשה מקאסטו מטבח שבחלקו אינטימי ובחלקו ציבורי, שרואים ממנו הכל, אבל לא ממש רואים אותו, ומבלי שתצטרך לבשל במרתף. וכמובן שיהיה גדול, אבל לא יתפוס הרבה שטח. הריצוף נבחר מתוך שאיפה ליצור אווירה חמימה, כזה שיתאים באחידותו ליתר החללים הפתוחים בקומה. לדיריים ולאדריכלית היה חשוב לבחור כמה שיותר חומרים

”כשמעצבים בסגנון מאוד מינימליסטי עם גוונים בהירים, חשוב לשים לב לפרטים הכי קטנים, עד רמת ה'רובה' (דבק)”, הסבירה להם קאסטו

פרטי האמנות מתכתבים עם עיצוב הפנים

יכולים להישאר אדישים אליו. מחלון המטבח ניתן להשקיף על הנוף של הכפר החקלאי, כאשר מצדו השני נמצא הסלון וניתן לתקשר עם היושבים בו. עם זאת, היושבים בסלון לא רואים את כולו, בדיוק כפי שהזוג דרשו.

באותה קומה, מהסלון ממשיכים לגינה – הפנינה הירוקה של הבית. הגינה, הסלון והמטבח נפרדים ויחד עם זאת מתחברים ומתקשרים אלו עם אלו. הפיצוח לחיבור בין הפנים לחוץ נעשה על ידי ”קיר שקוף” – חלונות גדולים, ויטרינות עם פרופיל מינימליסטי המכניסות המון אור טבעי וזרימה בין הפנים לחוץ. אחד האלמנטים המעניינים והמיוחדים בבית נמצא בגינה, בדמות

טבעיים. הריצוף הינו אבן קרמה מורפיל המציגה טקסטורה יפה ומיוחדת. הגוון הבהיר של האבן מתחבר בהרמוניה מופלאה לשאר החללים ומשרת נהדר את הבית והחפצים המונחים עליו.

הלב של הבית הוא המטבח. התכנון של המטבח דרש חשיבה מחוץ לקופסה: היה עליו להכיל בתוכו המון, אבל שיראה מעט. לכן הבחירה של המטבח הייתה מאוד חשובה ולא פשוטה. המטבח נעשה ע”י 'אריטל' היוקרתית. בחברה ידעו להתמודד מצוין עם הדרישות של הזוג ויחד הם עיצבו מטבח שהוא גם יפה וגם פונקציונאלי. כיום הוא למעשה התכשיט של הבית, למרות שהוא שקט ומאוד מינימליסטי האורחים לא

יכולת לחוות את הנוף הצמוד גם בתחומי הבית

חדרים שיתאימו לילדים גם בעוד כמה שנים, כשהיו יותר גדולים וצרכיהם ישתנו. כיאה לשני הורים קרייריסטים, הם רצו סוויטת הורים רחבה מפנקת, מקום שיהיה נעים להיזרק בו בסוף היום ולהתעורר בו בבוקר. המפלס השלישי והאחרון של הבית הוא קומת המרתף. בקומה זו תוכנן משרד וחדר קולנוע ביתי מפנק. בני הזוג הגיעו לאדריכלית עם תקציב מוגבל וחלומות גדולים, אבל בשיתוף פעולה מלא, הבנה של הצרכים, פרוגרמה נכונה ותשומת לב לפרטים הקטנים כגדולים, הצליחו ליצור על מגרש צר וארוך בית שמרגיש רחב ומרווח. מי שהכיר את השטח לפני נדהם לראות איך הוא "גדל" וכיצד הוא מכיל בית גדול ומרשים. חברים ושכנים שראו אותו הן מבפנים והן מבחוץ, מכנים את הבית שבקצה הרחוב "הבית הלבן". ^{עיבוד}

פרגולה מרחפת. העיצוב והתכנון נעשה כדי להכניס לבית כמה שיותר אור טבעי, וגם בכדי לא לשבור את הנוף היפה ולשמור על הקווים הבהירים של הבית. הפרגולה מרחפת ודרכה נכנס הרבה אור, אך עם זאת, היא מייצרת את הצל הנדרש. אל המפלס העליון של הבית עולים דרך גרם מדורגות שעוצב באופן שיתקיים חיבור טבעי לריצוף המיוחד ולשפה של הבית. גם בעלייה לחדרים ישנו חלון שמכניס אור טבעי ודרכו ניתן לראות את הצמחייה שעוטפת את הבית. בקומה העליונה נמצאים חדרי השינה והמקלחות של ההורים ושל הילדים. במפלס זה נבחר פרקט תלת-שכבתי המונח בצורת "פישבון", כדי ליצור אווירה יותר חמימה. החדרים עוצבו בהתאמה לשפה המינימליסטית של הבית, וכל חדר תוכנן ועוצב בנפרד. בני הזוג רצו